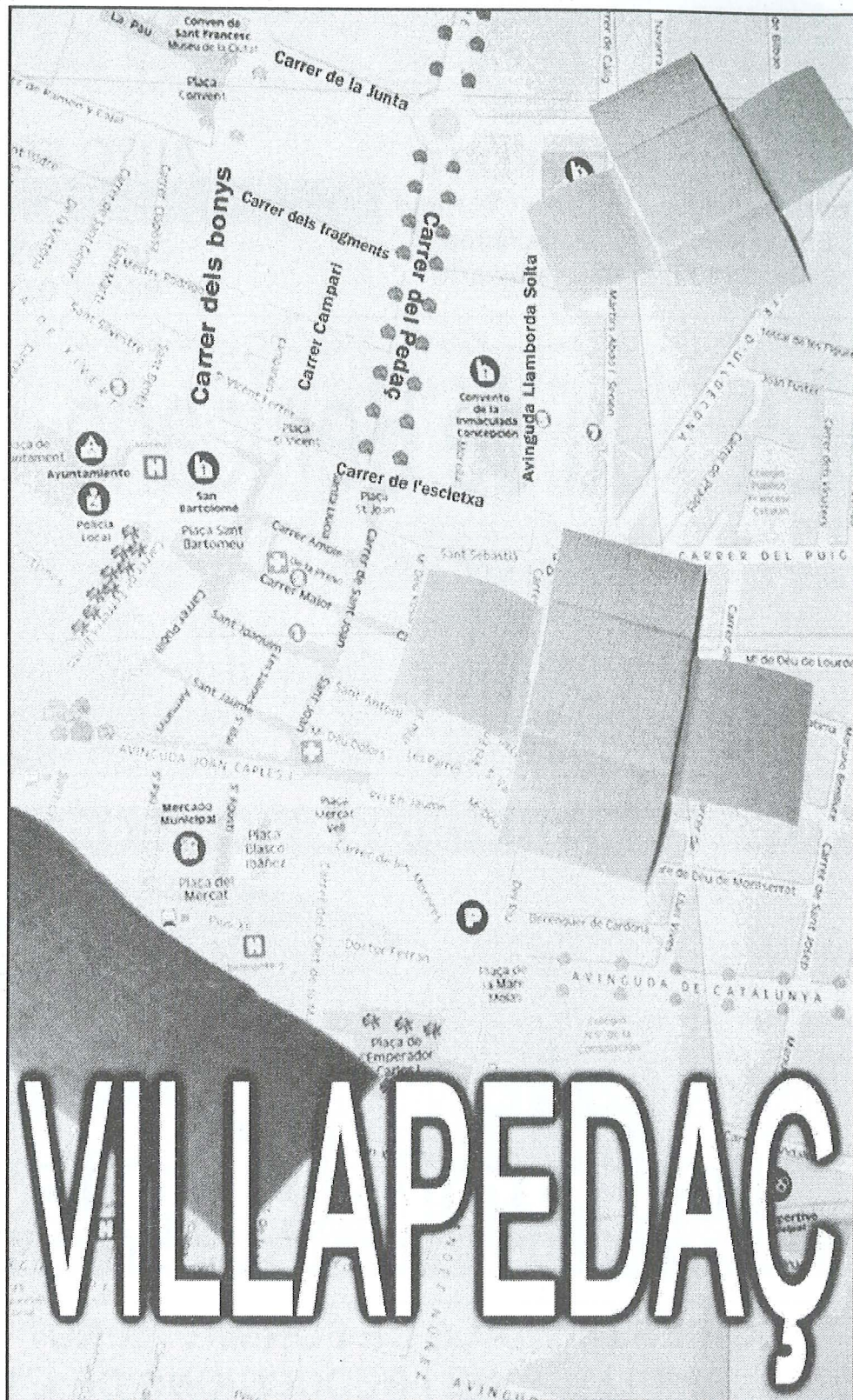

La Veu de Benicarló

Setmanari d'Informació General i Cultural • Divendres, 18 d'octubre de 2002 • Núm. 355 • Any VIII • 0.75 Euros

**Alambor
presenta el
divendres 25
el seu curs
de llengua**

**Pablo Anglés
guanya un
important premi**

Entrevistes

- J. Antonio Ripollés
- Leoncio Vicente

ESTELLER IMPORT

Entrada taller: Pg. Febrer Soriano
Exposició: Avda. Magallanes, 1
Tel: 964 47 17 08 - Benicarló

AUTO ESTELLER

Ctra. N 340, km 142
Tel: 964 40 07 68 - Vinaròs

La Veu de Benicarló

un regal per a tot l'any

subscriu-te !!

<http://www.taronjadigital.com>

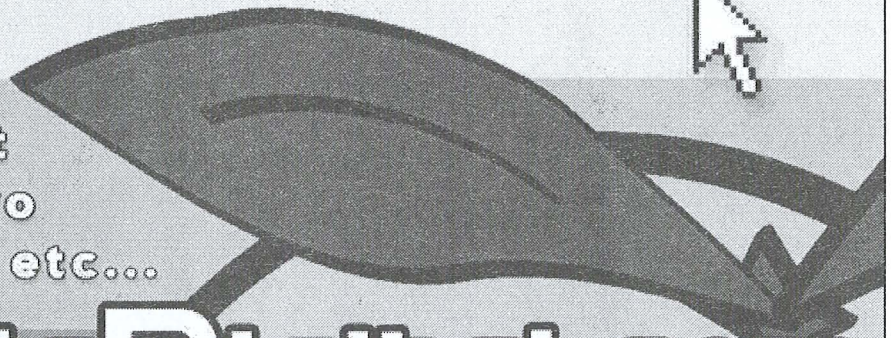
notícies

humor - jocs

actualitat - chat

informàtica - foro

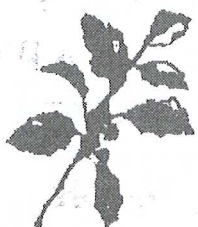
guia comercial - etc...

TaronjaDigital.com

Revista digital independent de La Plana al Montsià

CÒPIES DIGITALS DE FORMAT MENUT I DE PLÀNOLS
AMPLIACIONS I REDUCCIONS DE L'1% AL 400%
DIGITALITZACIÓ D'IMATGES

COPISTERIA

LLIBRERIA

PAPERERIA

CÒPIES COLOR

Laser Digital

GRÈVOL

Lectures recomanades dels IES

Sant Blai, 2 - 12580 BENICARLÓ Tel.: 964 475698

Un 'set' particular

355

DES DEL 18 D'AGOST DE 1995

AMB un titular de portada tan clarificador, sobren comentaris. La planificació dels nostres governants populars a l'hora d'establir una línia d'actuació metòdica i racional per tal de no veure'ns abocats a tindre carrers alçats continuament, la majoria de vegades, damunt dels que el dia anterior ja havien alçat, és simplement inexistent. Aquesta política del *salto de mata* i del "ja venen les eleccions i cal asfaltar carrers" ens ha portat al desfici. Ara, per

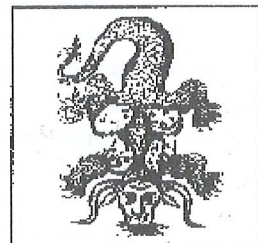
moltes 'tirites' que le fiquem als nostres apedaçats carrers no deixarem de pareixer-nos a un pobre desgraciat que ha anat redolant entre romigueres i ha passat per "Urgències". Urgències que necessitem per a resoldre el destarifo de forats, pedaços, carrers alçats, voreres trencades i un llarg etc., d'allò en el que els han acabat convertint, el 'set', ben gros, d'una gran taula de billar que li diuen Benicarló.

Edita

Associació Cultural la Feram de Benicarló
C/ Sant Francesc, 95
Casal Municipal
12.580 Benicarló Tel. 667.62.25.86
FAX: 964.47.56.98
laveudebenicarlo@eresMas.com

CULTURAL

ASSOCIACIÓ

LA FERAM

BENICARLÓ

Directora/ CRISTINA GARCIA

Cap de Redacció/ JORDI MAURA

Consell de Redacció/

XIMO BUENO
FRANCESC DEL CASTILLO
TONYO FIBLA
JOAN GREGORI
JOSEP M. SAN ABDON
RODOLFO SERRANO

Col·laboradors/

SUSANNA ANGLÉS
PERE BAUSÀ
VICENT BORRÀS
XAVIER BURRIEL
RAMON PARÍS
GREGORIO SEGARRA

Fotografies/

JORDI MAURA
JOAN CARLES ADELL

**Administració, subscripcions
i publicitat/** 964.82.84.68

Disseny/

© COPISTERIA GRÈVOL

Dipòsit legal/

CS- 242-95

Imprimeix/

GRÈVOL.
PASSATGE SANT BLAI N. 2

Vilapedaç

Motos, cotxes, bicicletes, persones, tots podem ser víctimes del mal estat en el que es troben molts dels carrers de la nostra població, que la fan mereixedora

d'un canvi de nom i passar-se a dir ara Vilapedaç. Les empreses poden agafar un carrer i tallar-lo de dalt a baix com si fora un gruiera, tot s'hi val.

TEXT: redacció

FOTOS: joancarlesadell

Esta situació d'apedaçar per part de les empreses també se li ha encomanat al nostre consistori, que conscient del mal estat en que es troba el paviment de la nostra població destina esforços i diners en "apedaçar" els carrers més conflictius amb delicades quantitats de quitrà posades "fent muntanyeta". Carrers com l'Avinguda Marqués de Benicarló, Carrer de les Moreres, Francisco Pizarro, César Cataldo, Crist de la Mar, Alcalà de Xivert o Joan Carles I han estat víctima de les agressions perpetrades tant per part de les empreses privades -que han fet el que han volgut sense que el consistori diguera ni mu- com de les solucions donades a tan nefasta situació per als ciutadans.

Així també veiem com en altres zones recentment "peatonalitzades", com el Carrer Pubill o Sant Joan les lloses es troben partides o soltes, reflex de com queda pocs mesos després un dels treballs dels que

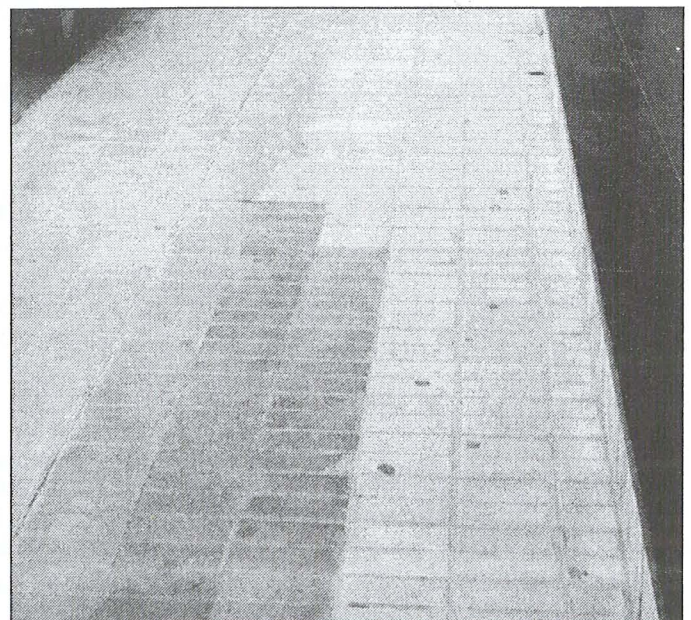
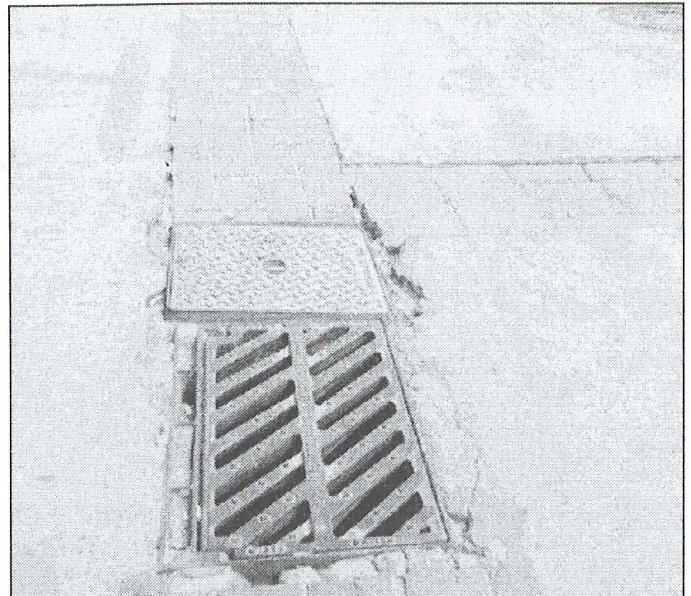
"farda" l'equip de govern popular. Amés els pilons que limiten l'accés al centre "peatonal" es troben arrancats i sense perspectiva de solució a curt termini. Els veïns de les poques zones on les llambordes històriques han sobreviscut a la voràgine taladradora i rasadora de les màquines i que han demostrat sobradament la seua perdurabilitat, veuen ara com quaranta anys després s'han alçat i col·locat dubtosament, com ocorre al Camí Alcalà, Olivella i Mare de Déu del Carme.

A més l'estat del paviment deixa molt que desitjar al òval del Passeig Febrer Soriano, el bot de davant del Mercat o de l'encreuament amb Doctor Ferran, el pis patinador de Ramon i Cajal i molts d'altres carrers, dels que no s'ha dut cap classe de manteniment en molts anys. Com exemple valga l'estat en el que es troben molts camins rurals utilitzats a diari pels llauradors, mentre els grans esforços s'han destinat en dubtoses obres per asfaltar camins poc transitats com el Capuro o el de l'autopista, cap al nord.

L'equip de govern municipal, ha demostrat una greu

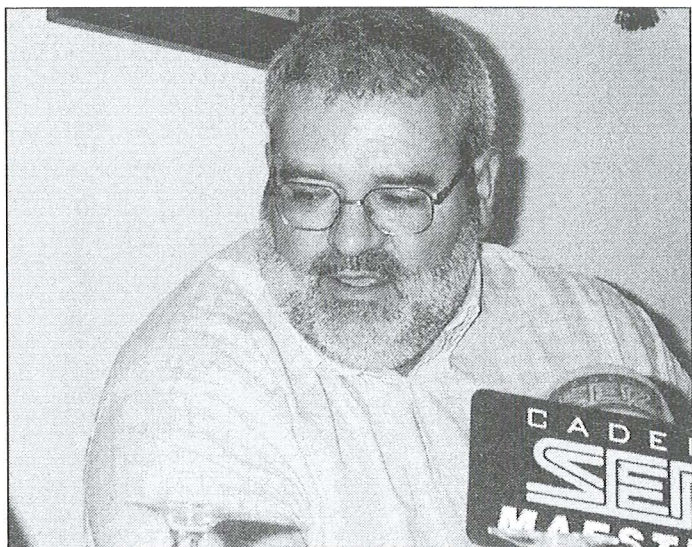
incapacitat en abordar vergonyoses situacions com l'alquitranat de carrers que abans tenien llambordes de granit i problemes en la circulació causats indirecta-

ment per la presència de pedaços per tot el terme de Benicarló, en el que ja és un panorama prou desolador i lamentable.

Han estat víctima de les agressions perpetrades tant per part de les empreses privades com del consistori

Benicarló perd 1.000 llauradors en una dècada

LA UNIÓ-COAG denuncia que en el transcurs del període comprés entre els anys 1989 i 1999 (publicació dels censos

agraris) la localitat de Benicarló ha perdut un total de 1.075 agricultors titulars d' explotacions agràries.

TEXT: jordimauro

FOTOS: joancarlesadell

Aquesta xifra resulta molt preocupant perquè mentre la resta de sectors de l'economia local ha augmentat la xifra del nombre d'ocupats, en el camp benicarlano ha anat descendint progressivament. El total de titulars d' explotacions agràries de Benicarló ha passat de 1.870 en 1989 a ser en 1999 de només 795, és a dir, un 57%.

L'estudi de LA UNIÓ-COAG reflexa a més d'aquestes dades molt preocupants altres que ho són molt més com la falta d'in-

corporació de gent jove al sector com per a permetre mantenir una estructura d'edats equilibrada, ja que únicament 65 agricultors titulars d' explotació tenen menys de 34 anys, el 9% del total. Aquesta dada ens mostra un futur incert per a la supervivència de l'agricultura en la localitat.

El grau d'envelliment dels agricultors titulars d' explotació benicarlans resulta del tot rellevant. 220 agricultors tenen entre 55 i 65 anys (28%) i 215 agricultors tenen 65 anys o més, el que representa el 27%. Aquestes dades posen en dubte la política agrària que està realitzant

actualment la Conselleria d'Agricultura, que es mostra incapaç de frenar la desaparició d'agricultors i l'envelliment en el camp. En tan sols 10 anys el percentatge de titulars d' explotacions agràries majors de 55 anys a Benicarló ha passat a representar ja un 55% del total.

Joan Brusca, secretari general de La UNIÓ-COAG, afirma que "estes xifres reflecteixen l'alt grau d'envelliment dels agricultors de Benicarló que unit a l'escassa proporció de joves al front de les explotacions, suposa una greu amenaça per a la viabilitat de

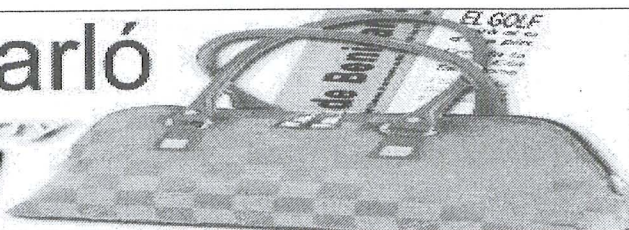
les mateixes, ja que les nostres explotacions presenten carències estructurals que han de ser afrontades principalment per les joves generacions. No obstant, els joves que es fan càrrec de les explotacions s'enfronten a una sèrie de dificultats legals, fiscals, administratives i financeres, que es veuen agreujades per importants problemes socials i estructurals".

Joan Brusca reclama en aquest sentit de forma urgent "autèntiques polítiques agràries valencianes que ajuden a superar aquests problemes".

La Veu de Benicarló

un regal per a tot l'any

subscriu-te !!!

José Antonio Ripollés:

“Les comunicacions tenen molt que desitjar”

José Antonio Ripollés, 39 anys, alcalde de Mirambel i president de la acabada de reconéixer comarca del Maestrazgo (Terol).

TEXT: jordimauro

FOTOS: joancarlesadell

José Antonio Ripollés, representant des de fa 12 anys del Partit Aragonés Regionalista (PAR), que forma part del govern d'Aragó. Va assistir a Benicarló convidat pel Centre Aragonés amb motiu del 12 d'octubre per a parlar sobre la creació de les comarques.

Com els ha anat l'experiència de les comarques a Aragó?. Ens recomana la fórmula?

Clar que sí. No hem sigut els primers a crear les comarques però si hem millorat els errors detectats a Catalunya. Recomano la comarca a tot el món perquè és la forma de cohesionar el territori i garantir serveis per a tots. Amés és més fàcil protestar prop que lluny, primer anàvem a Madrid a buscar coses, després a Aragó i ara ens quedem a la comarca.

En què es nota la comarca?

En l'actualitat hi ha creades 17 de les 33 que s'ha delimitat Aragó, ens falta experiència. Una vegada els serveis estiguen creats i funcionen, la gent notarà l'existència de la comarca, serà històric. La comarca del Maestrazgo és de les més pobres que hi havia i la major en extensió, uns 120 quilòmetres. Agrupa 15 pobles amb 3.800 habitants i ens garanteix una UVI mòbil i un helicòpter en casos d'emergència que l'altre dia va tardar tres minuts a portar a uns ferits.

Com estan les relacions i la comunicació amb Castelló?

Les comunicacions amb Castelló tenen molt que desitjar. Pujant per Morella, La Mata i Olocau és un desastre, tots ens queixem, valencians i aragonesos. Per Vilafranca està prou bé. Aniria bé que junt amb Aragó es millorara el traçat i amplària.

Quin és el futur del PAR?

Precisament avui el president del PAR, José Àngel Biel, deia que la seua

intenció era ser president d'Aragó. No ens donem per vençuts, hem fet coses bé, estem en el govern i hem de seguir amb molta decisió.

El Pla Hidrològic Nacional els ha marcat la legislatura, què els suposa per a vostés?

Aquí no cedim, nosaltres no acceptem el PHN, entenem que necessitem inversions en regadiu, l'aigua ja la gastarem a Aragó. La que sobre que se l'enduga qui la necessita, però pri-

mer nosaltres que som els que la tenim. Si se'ns emporten l'aigua i no ens deixen regar, maleïda la gràcia. El PAR no cedirà.

Li agrada la nostra comarca?

Aquesta zona pot estar molt contenta perquè Peníscola, Benicarló i Vinaròs està plena d'aragonesos i més aquests dies que és el Pilar. Si es milloren les comunicacions per ací, els aragonesos baixaran més a la platja.

La denúncia ràpida vol afavorir els tràmits

TEXT: redacció

L'Ajuntament de Benicarló ha recollit la voluntat del Consell Agrari Municipal, que integra tots aquells sectors socials lligats amb l'agricultura i ha posat en marxa el model de denúncia ràpida, un document que està en propietat

de la Policia Rural i que vol incentivar que la gent complimentement les corresponents denúncies quan detecte un delictes al seu camp.

La desídia i desconfiança en la justícia per part dels llauradors fa que es callen els delictes als que es veuen sotmesos i no elsdenuncien.

Precisament es vol que siga més còmode per als ciutadans denunciar qualsevol incident al camp. Com el propi regidor de Governació —José Antonio Redorat— destacava “es tracta que acostem l'administració als ciutadà i li facilitem la possibilitat de denunciar al

màxim”. Un llaurador i membre del Consell Agrari de Benicarló, Domingo Roca, víctima de la inseguretats al camp recordava que “ets sents impotent pels reiterats robatoris, especialment quan incendien i acaben amb allò que t'has guanyat”.

Rescaten una embarcació

Els ocupants es van veure sorpresos per un temporal mentre feien pesca esportiva en aigües catalanes. En un primer moment es va témer que pogueren haver-se ofegat.

TEXT: jordimauro

FOTOS: joancarlesadell

Una embarcació de classe setena Sea Ray 180 dotada de foraborda de cinc metres d'eslora amb matrícula de Barcelona va ser rescatada ahir a quaranta quilòmetres del port per l'embarcació Gaspar Primer. Era cap a la una del migdia quan la barca benicarlanda es va topa amb l'embarcació d'esplai 7-BA-2-1455-92 mig afonada i van decidir remolcar-la fins al port base pel perill que comportava per a la navegació marítima, segons va explicar el patró de l'embarcació. Segons pareix el dimecres va ser albirada en aigües pròximes al Delta de l'Ebre, a Tarragona, encara que es dubtava si es tractava de la

mateixa. La procedència de l'embarcació va ser un misteri durant tota la vesprada encara que es remenava la hipòtesi que el temporal del divendres l'haguera pogut traslladar del seu port d'origen. Una vegada —amb l'ajuda dels treballadors d'Oreomar— va ser extreta de l'aigua es va poder constatar que en el quadro de comandaments estaven les claus posades en el contacte, amb el radiocassete en marxa i GPS instal·lat, així com tubs, sabatilles i roba pel que es va témer pels ocupants que sí que van fer ús dels jaquetons salvavides. Segons va informar Salvament Marítim a Tarragona, un fort vendaval els va sorprendre el matí del dissabte mentre feien pesca esportiva amb arpó prop de Calafat.

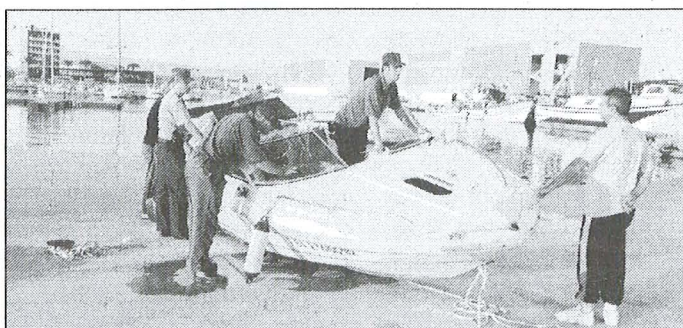
BREUS

CERTAMEN DE POESIA

La Casa d'Andalusia de Benicarló ha organitzat un any més el Certamen Internacional de Poesia Andalus, a fi de difondre i promoure la cultura andalus. En aquesta edició, que arriba a la catorzena, els organitzadors demanen una extensió mínima de 30 versos i un màxim de 100 i escrits en castellà. Els interessats a participar, han d'enviar abans del 30 de novembre els poemes per quintuplicat, en plica i amb un pseudònim o lema acompanyat d'un sobre tancat on figure la identitat de l'escriptor. Els poemes guanyadors es donaran a conèixer i seran recitats el diumenge dia 15 de desembre a l'Auditori Municipal. El primer premi està dotat de 300 euros i diploma i el segon de 150 euros i diploma. Amés s'estableixen dos premis de 150 euros i diploma al millor poema procedent de l'estranger i al millor procedent del País Valencià. El certamen literari està patrocinat per la Junta d'Andalusia, Diputació, Generalitat i l'Organisme Autònom de Cultura de Benicarló.

CONTENIDORS GROCS

Els contenidors grocs, dissenyats per l'empresa amb seu a Madrid, Ecoembalajes, SA, es troben ja a Benicarló, seu del Consorci de Residus de l'Àrea 01 que presideix Jaime Mundo. Els contenidors de Benicarló, que es troben emmagatzemats provisionalment en el Mercat d'Abastiments, van encaminats a la recollida selectiva i recuperació d'envasos usats i residus d'envasos, a fi de garantir el compliment dels objectius de reducció, reciclatge i valoració definits en la Llei 11/97, de 24 d'abril, d'envasos i residus d'envasos. Els envasos lleugers que hauran de depositar-se en ells són envasos de plàstic, llaunes i envasos tipus bric per a així facilitar la seua recuperació i possibilitar el seu reciclatge. Els consistoris han signat recentment la seua adhesió al conveni de col·laboració entre aquesta empresa i la Generalitat Valenciana.

“A Benicarló li cal un relleu generacional que reivindique millores per al poble”

Leoncio Vicente Ballonga, solter, 48 anys. És professional de Gestió i Qualitat, té la delegació del Institut Valencià de la Certificació ISO 9000 i ISO 14000 i és auditor de sistemes. Nascut a Alcanyís (Terol), se sent benicarlando i li dedica part de la seua vida al Centre Aragonés de Benicarló.

Què suposa per a tú el Centre Aragonés?

M'ha permés conèixer coses i llocs així com personalitats rellevants que ens han obert la porta gran del Govern d'Aragó, en el sentit que se'ns atén de meravella. Precisament els dies 18, 19, 20 i 21 ens han citat al II Congrés de Centres Aragonesos de tot el món que se celebrarà a Saragossa, el congrés pretén que els aragonesos puguem votar al poble on residim i a nivell autonòmic a l'Aragó. Els Centres d'Aragó funcionaran com si forem instal·lacions de promoció i se'ns facilitaràn recursos. A Benicarló som 268 associats però no cal que siguen aragonesos, sinó simplement simpatitzants. Durant l'any fem moltes activitats culturals, musicals i festives.

Què teniu preparat per esta setmana?

Este divendres fem un sopar per als socis i col·laboradors i verbena. Per al dia del Pilar fem les nostres activitats conjuntament amb la Guàrdia Civil amb Missa Baturra a l'església de Sant Bertomeu i un sopar al Rosi. Diumenge lliurarem els premis del concurs de

guinyot amb una traca final.

Què et sents més aragonés o beincarlando?

No es pot dividir, la veritat és que seria tonto si et diguera una o l'altra. Per a mi son les dos pàtries a les que els deus un carinyo i agraïment per haver acceptat als meus pares com uns benicarlandos més.

Us heu sentit incòmodes per la tramitació del Pla Hidrològic en alguna ocasió?

La veritat és que al estar a Benicarló vam tindre un problema que va vindre per les instruccions d'Aragó de recolzar la negativa al Pla Hidrològic Nacional. Hem optat per no definir-nos en el tema i mantindre'ns al marge en aspectes polítics —fins i tot a Benicarló— i no pronunciar-nos en res que fugisca dels nostres objectius socials i estatus.

Tu també has estat lligat en política? Com veus el poble?

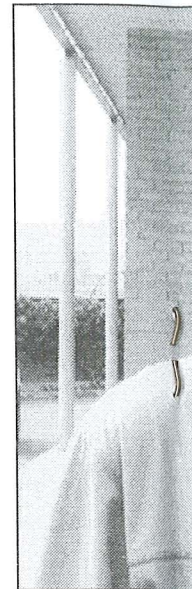
Penso que cal un canvi generacional important a Benicarló on prenga protagonisme la generació jove que ja comença a aparèixer en llistes i de les que es barallen alguns noms. Son gent molt més preparada que la nostra generació i cal un canvi important que faça que ocupen càrrecs de responsabilitat, reivindiquen i aborden aquells aspectes que ens afecten directament i no s'han solucionat. Per exemple queda pendent el tema de las N 340 que considero vergonyós o la

carretera Benicarló-Peníscola que és indefinible, o la carretera amb Vinaròs. També considero que el tema dels PAI no s'haurien d'haver abordat en estos moments i que fóra el pròxim govern qui reprenguera este punt reflexionant en els pròxims quatre anys si es bo, o no, i de quina manera. Governe qui governe, crec que fa falta un dinamisme més important del que hi ha hagut fins ara en allò a reivindicar per a Benicar-

ló. Els 21 regidors requerran un canvi total en el nostre panorama.

A qui creus que hem d'entrevistar?

Jo agafaria a la persona de més edat de Benicarló que ens puguera explicar com veu la ciutat i com era abans. Que es reflexara i recollira el pensar d'eixa persona gran respecte al canvi tremendo que ha patit la ciutat en estos anys. Per exemple eixiria entre altres coses la immigració, que abans no en teniem.

Le

S e n y o

AIXÒ és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista, el 354.

Vostés, senyora meua, que són tan primmirats amb tots, que veuen *“la paja en el ojo ajeno”*, que estan absolutament corcats d'un ridícul complex de superioritat que no és més que un clar indicador de la seua manifestació inferioritat, vostés, que siempre cuentan el mismo chiste en blanc i negre, no tenen remei. Algú em pot dir què significa la paraula *“tormentos”* que amb lletres ben blanques i redones apareix a la portada? Pot ser siga aquest un mot derivat de l'expressió castellana *“tormenta”*? Doncs això, tot sembla indicar que han pres partit per allò que s'ha vingut a denominar català modern, una varietat lingüística actual, oberta, laxa, europea i amb l'amplitud de mires pròpia dels temps que corren.

Ara bé, si en general esdevé patètic l'ús que en fan del codi lingüístic, he de reconèixer, senyora Garcia, que tenen alguna dosi d'enginy en altres

aspectes. Em sembla graciosa la muntatge de la portada i el subliminal que s'amaga en el primer cop d'ull sembla un joc que en realitat és un lladre. escolte, molt bona.

A l'editorial, per segona consecutiva, es repeteixen frases relacionats amb la cultura i les virtuts generals de la ciutat caldrà afegir la de la pedregada si no n'estiguera ja el poble sabuts.

Clarificadorres de veritat i cions de la regidora de Social sobre el tema de les cions. Diu: *“... i després de l'entrevista basada en les preguntes que es veien en l'entrevista alguns aclariments que demanava referent a ella i culum”*. Ja ho va dir Gros *“la part contractant de la part...”*. Sortosament, l'article ens treu de dubtes i ens passa amb les entrevistes.

Continuen els titulars

Oncio Vicente Ballonga

Els Tafaners

1. En les nostres desenfades passejades per l'expansió immobiliària de la ciutat hem comprovat que estan revestint de cara vista la torreta del rellotge de Fontcuberta. D'això se'n diu vestir de tradició la modernitat! El que no podem endevinar és quin dia podran donar per acabada l'obra ja que ens ha fet l'efecte que no avança a un ritme superior a les dos rajoles per dia. Que no estiguen allargant l'obra per poder inaugurar-lo més damunt de les eleccions a falta d'una altra cosa...

2. Com és normal la persona més benicarlanda i més destacada en l'àmbit de la cultura, el senyor Flos, sol expressar-se en valencià en la major part de les seues intervencions públiques. Hem pogut comprovar, però, que igual que el nostre alcalde, pateix la interferència del parlar popular (PP) que caracteritza els seus immediats superiors dins el partit. No hauria de dir-se senyor Flors si insisteix a pronunciar les erres finals?

3. Una altra persona sàvia i distingida és l'il·lustre Vizcaíno Casas, per això forma part del Consell Valencià de Cultura i pot vindre a menjar llangostins debades. Per a emmarcar millor les seues opinions lingüístiques actuals potser caldrà recordar el seu pas pel Persones Humanes de Mikimoto ara fa uns anys: en perfecte català oriental afirmà que també l'argentí era una llengua distinta del castellà.

4. També hi ha qui la llengua la viu compromesament. És el cas del nostre alcalde i del regidor Marcos Marzal, que van assistir al pas per la ciutat de la Flama de la Llengua amb tots els alumnes de 3r i 4t d'ESO (els de les Monges i tot!). Ara, no és fàcil d'oblidar la cara de pomes agres que vestia el regidor esportiu MM. Devia estar ell de guàrdia o hi va acudir per fidelitat lingüística?

r a G a r c i a

ció el foto-
el missatge
allò que a
endoll però
Molt bona,

a setmana
els motius
romana. A
publicació
nteria. Com
ble ple, de

es declara-
e Benestar
les oposi-
r la part de
s deficièn-
ntrevista i
el tribunal
o al currí-
ucho Marx,
la primera
cle de Toli-
explica què
gloriosos.

"Localitzen un veí indisposat".

Em sembla excessivament laconic el tractament que li han donat al frustrat (per qui?) viatge que havien de fer uns joves cantors locals a Itàlia. Llàstima, el tema donava per a molt.

Pere Bausà ens dibuixa un panorama tan desolador com realista del sector pesquer. Es queixava un mariner que es ven el moll a tres-centes pesetes. Que s'ho facen mirar.

Tot una manifestació de principis la resposta de Josep San Abdon a una companya de jurat: "**jo sóc simplement de Benicarló**". Ahí és nada. Reconec que m'agrada també l'expressió aqueixa de ser "tan del valenciano", una altra declaració de principis; l'adverbi de quantitat deixa entrellucar que, en general, "**ser del valenciano**" és un excés. I així ens va.

Sempre segueixo amb plaer els relats de viatges, abans els de l'infatigable Fibla i ara els del Grup Excursionista Xiruca. Però, per favor, algú em podria aclarir què és un GR 7 ?

El còmic de Xavier Burriel segueix en la seua línia. Conec un senyor que es compra la seua revista només pel còmic.

L'ESPIFIADA DE LA SETMANA.

No entenc la nova secció (?) que han encetat a les pàgines centrals amb el bitllet de cent. Per cert, els més vells sabem que el personatge que hi apareix retratat no és José María Pemán, autor de la lletra més coneguda de la Marcha Real, sinó Manuel de Falla. Ja ho diuen en castellà, el mejor escribano echa un borrón.

Els del futbol, cada dia pitjor. No he vist en ma vida una secció tan dolenta, algú els hauria de dir d'una vegada que no fan gens de gràcia, que estan acabats, que es repeteixen massa i que ja ho sabem que no els agraden les falles. Done'ls unes vacances indefinides, guanyaran lectors i amics. Per cert, què significa la paraula "**efectssociació**"? Català modern, és clar.

Potenciar les formes dialectals

TEXT: redacció

El reconegut filòleg de Rossell Miquel Àngel Pradilla ha apostat per potenciar les formes normatives de la nostra llengua que s'empren més sovint a les comarques del nord de Castelló i sud de Tarragona perquè pot servir per evitar que es creen dos compartiments llingüístics estancs entre un costat i l'altre del Sénia, dirigits des dels grans focus d'influència, Barcelona i València.

Aquestes manifestacions les va fer en el decurs de la presentació a la Casa de la Cultura de Vinaròs dels llibres "Cruïlla. Curs de llengua" i "Aïnes. Exercicis de llengua i claus de correcció" dels mestres catalans ja jubilats Joan Beltran i Josep Panisello, els quals volen ser una eina per a l'ensenyament però donant prioritat a les formes que s'usen en aquestes comar-

ques, moltes de les quals són correctes normativament, tot i que es puga pensar el contrari. Potenciar les particularitats de la llengua en aquestes comarques pot servir com a "coixí amable" entre els dos grans focus d'influència, com va dir. Pradilla, que és el responsable de la col·lecció "Llengua i País"

d'Alambor, es va mostrar crític amb València i Barcelona perquè s'està difonent un model de la llengua imposat per "solucions barcelonines" i del "cap i casal", menyspreant les particularitats de les comarques.

Cal potenciar les formes dels diversos territoris, i no deixar de banda el ric lèxic

que hi ha en aquestes comarques com va dir citant per exemple que la paraula "calceti" no és cap castellanisme. Els llibres de text dels escolars, malauradament, marquen la pauta del model de llengua a ensenyar entre els estudiants i és que estan fets a Barcelona o València, com lamentà. Josep Panisello va destacar dels seus llibres que són útils tant per a mestres com per a estudiants de qualsevol nivell i qualsevol persona que s'interessa per la llengua d'aquestes comarques. L'editorial de la Associació Cultural Alambor, entitat que té la seu a Benicarló, ha fet un gran esforç en l'edició d'aquests dos gruixuts volums que arribaran a tots els col·legis de Vinaròs, Benicarló, Amposta i Tortosa, ja que els ajuntaments de totes quatre ciutats n'han adquirit perquè estiga a l'abast dels ensenyants.

Presentació: divendres 25

TEXT: acalambor

Us informem que Edicions Alambor presenta els llibres "Cruïlla. Curs de llengua" i "Aïnes. Exercicis de llengua i claus de correcció" de Joan Beltran i Josep Panisello. Aquesta obra, en dos toms, és una aposta editorial per afavorir l'aprenentatge de l'idioma. Els autors proposen un model de llengua correcta, però que prioritza aquelles formes que són pròximes a l'usuari i pròpies de les comarques del Maestrat i de les Terres de l'Ebre.

A l'acte de presentació estarà a càrrec de Joan Martí, de la Secció Filològica de l'IEC; Antoni Ferrando, de la Acadèmia Valenciana de la Llengua; i Lluís Gimeno, de l'Institut Interuniversitari de Filologia Valenciana. Així com els mateixos autors Joan Beltran i Josep Panisello, el director de la Biblioteca Llengua i País, en la qual s'inclouen els dos volums, Miquel Àngel Pradilla; i Ramon París, director d'Edicions Alambor.

L'acte tindrà lloc a la Saló d'Actes de Institut d'Ensen-

yament Secundari Joan Coromines de la ciutat de Benicarló, el divendres, 25 d'octubre de 2002, a les 19.30 h. La proposta gramatical que subjau en l'obra "Cruïlla. Curs de llengua" té un caràcter plenament ecolingüístic. Aquest llibre té continuïtat amb "Aïnes. Exercicis de llengua i claus de correcció". Es tracta, per tant, de dos toms amb funcionalitat independent, però que alhora es complementen. Tal com suggereix la bella metàfora amb què és nominat el volum i, les terres

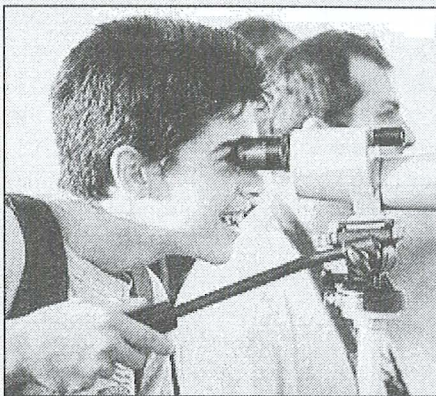
pertanyents a l'àmbit territorial de la Diòcesi de Tortosa assumeixen la condició de cruïlla de la comunitat lingüística. Des d'aquesta ubicació privilegiada, els autors visualitzen un model normatiu polimòrfic que garanteix la identificació de la diversitat d'usuaris de tota la llengua i, alhora, posen èmfasi en la legitimació del gran potencial lingüístic d'aquestes comarques de transició, segmentades administrativament i abocades a una injusta marginalitat perifèrica.

Ecologia

Biofília i biofàgia

DURANT el mes d'octubre al Baix Maestrat i arreu del país, s'han produït dos esdeveniments amb les aus com a protagonistes, de signe diametralment oposat. Per una banda el 5 d'octubre es celebrà el Dia Mundial de les Aus a la Tossa de Benicarló. Molts dels participants d'aquesta celebració arreu del món van moguts per l'estima envers les aus -biofília-, per conèixer-les millor o simplement fruit amb la seva observació. El dotze d'octubre es va obrir la veda per a la caça amb escopeta i el parany. Ambdues modalitats tenen com a finalitat la mort de les peces, aus per exemple, i la seva deglució posterior -biofàgia-. Normalment ningú caça res que no es pugui menjar. Per què hi ha actituds o sentiments tant diferents, biofília i biofàgia, en persones de la mateixa societat i del mateix temps? Prèviament tractarem una mica els esdeveniments esmentats.

La SEO/BirdLife - Societat Espanyola d'Ornitologia- convoca tots i totes els amants o estudiosos de les aus a celebrar el Dia Mundial de les Aus el primer cap de setmana d'octubre des de l'any 1987. La SEO, fundada el 1953, és l'ONG mediambiental espanyola més antiga. El Dia Mundial de les Aus es celebra en 88 països i, des de 1993 han participat més de sis-centes mil persones en els diversos actes organitzats. Els objectius a la convocatòria 2002 són entre altres l'acostament al públic en general del món de les aus, de les amenaces que sofreixen i de les mesures necessàries per a la seva supervivència. S'organitzen trobades d'observació d'aus, anellatge d'ocells, xerrades, taules rodones... A les comarques de Castelló s'han celebrat actes a tres llocs: Desert de les Palmes, el Delta del Millars i la Tossa de Benicarló. La quarantena de persones que es van acostar a la Tossa observaren l'anellatge de diversos ocells -oro-

netes, barbaroig, buscarada...- i escoltaren les explicacions d'un anellador de la SEO -Jose Antonio Muyas- sobre la migració. Un membre d'APNAL/Ecologistes en Acció -Enrique Luque- explica la riquesa relativa de l'avifauna de la Tossa: es poden veure al llarg de l'any unes 100 espècies per la seva gran varietat d'hàbitats.

El Pilar s'obria la veda per a la caça amb escopeta i el parany. Benicarló és la quarta ciutat castellonenca en llicències de caça, després de Vila-real, l'Alcora i Onda, i el Maestrat és, junt a la Plana Baixa, la zona de Castelló on hi ha més paranys. La caça és per aquestes terres un fenomen social i econòmic important. Els seus orígens es perden en els temps i, sembla que va a més. Inicialment tenia per finalitat l'obtenció d'aliments rics en proteïnes i la protecció dels cultius, els olivars al parany. Darrerament el parany s'ha modernitzat molt: reproductors de so sofisticadíssims, reclams en CD, vesc sintètic, llum elèctric i totes les comoditats d'una llar. Els grans àpats, sovint amb els ocells com a ingredients, van associats a la caça, i especialment al parany.

La biofàgia ocellaire és l'actitud dominant per aquestes terres, la biofília, va guanyant adeptes de mica en mica. Hom pensa que l'extensió d'aquesta darrera actitud depèn del grau de desenvolupament econòmic d'una

societat, i que apareix quan es tenen cobertes les necessitats bàsiques. Seria una actitud, un sentiment propi de les societats avançades, industrialitzades i urbanes que han malmès prèviament el seu patrimoni natural. Açò no explicaria el perquè pobles antics de l'Índia o diverses tribus de pells roges nord-americans respectaven profundament la natura. Els coneixements aportats per l'ecologia sobre la importància de tots els organismes i el progrés ètic que marca la història de la humanitat, incloent cada cop més grups d'éssers dins d'aquells mereixedors de drets o compassió, podrien justificar l'increment de la biofília. Però la revifada del parany des de fa uns anys com s'explica? D'una banda tenim les comoditats aportades per la tècnica i d'altra la identificació del parany amb la tradició, amb allò més autèntic de les nostres terres, del nostre poble. Sembla que les actituds identitàries o atàviques com aquesta podrien ser una reacció contra el procés d'homogeneïtzació cultural que imposa la globalització.

E. O. Wilson, un dels biòlegs més importants del segle XX, proposà el 1984 la hipòtesi de la biofília: l'atracció i l'afiliació que sentim la humanitat cap a la natura és innata, té una base genètica o hereditària. Seria el producte d'una evolució genètica i cultural paral·lela per la selecció natural. La biofília ens proporcionaria un avantatge evolutiu i s'expressaria de forma diferent segons les cultures. L'aparició fa uns decennis d'un ecologista a un poblet del Maestrat seria inexplicable, l'entorn cultural no ho afavoria. Si que hi hauria persones, caçadors, estudiosos i amants de la natura. Per què no es substitueix l'escopeta per la camera de fotos i el parany pel 'hide' o refugi d'observació dels ornitòlegs? Expressem la biofília d'una forma més d'acord amb els temps.

josep sanAbdon

Els dies gloriosos

Prejudicis

11 - VIII - 2002

"La lengua lo es de una comunidad antes que de un individuo porque es precisamente un medio de comunicación: las lenguas son medios de relación interpersonal y de cohesión de una comunidad antes que otra cosa.

La idea de que las lenguas se reducen a meros instrumentos de comunicación fáctica es uno de los prejuicios más difíciles de eliminar que existen. Es muy importante acabar con él, porque este prejuicio está en la base de otros muchos muy extendidos que son utilizados por los poderes imperialistas para imponer determinadas lenguas y arrinconar y propiciar la

desaparición de otras".

Qui escriu això no és un "nacionalista excloent", sinó que es **Juan Carlos Moreno Cabrera**, professor del Departament de Lingüística de la Universitat Autònoma de Madrid, en un article imprescindible per a comprendre molts dels prejudicis lingüístics que circulen en els nostres dies: "Asombróse un portugués... Prejuicios lingüísticos y educación" publicat a la revista Textos nº 26.

De vegades la ciència i la raó dicten coses que la política no compren. La política imperialista s'entén.

15 - VIII - 2002

"Avui són festes a tota Espanya" repeteixen els mitjans de comunica-

ció, i això fa que tots els ajuntaments tiren de pressupost per a oferir les actuacions dels cantants de moda, cosa ben curiosa en aquests temps de liberalisme salvatge. Els ajuntaments s'han convertit en els majors, per no dir els únics, empresaris del món del espectacle, i contracten cantants i grups sense mirar prim, la immensa majoria no trauen per a pagar als artistes amb el que cobren a la gent que passa per taquilla, i les pèrdues es cobreixen amb diners públics.

Contrasta aquesta alegria presupostaria amb la garreperia que mostren a l'hora d'invertir en educació, sanitat, cultura o benestar social.

tolito

Col·laboració

Maneres de morir

La veu popular afirma que la mort és l'única experiència que de veritat ens iguale a tots. Aquesta frase té validesa des de la realitat intrínseca d'un agnòstic que en morir simplement es limita a desaparèixer però jamai des de l'òptica d'al·gú que creu en altres vides i grans juis que impliquen innocents i culpables que desfan la suposada uniformitat. Les creences religioses d'una part de la població ens impossibiliten doncs arribar a un acord generalitzat entorn a la pretesa igualtat que proporciona la ultratomba.

Els dubtes raonables desapareixen quan ens centrem en el tractament que donem els vius a aquells que ens abandonen. No passeja la mateixa pompa un funeral d'un personatge adinerat que el d'un ex-beneficiari del PER. El primer comportarà luxe i il·lustres assistències mentre que el segon no sobrepassarà el qualificatiu 'digne'. Els motius són obvis i constitueixen un reflex de la posició econòmica i, per tant, social que cada individu havia assolit al llarg de la seua vida.

Més tórboles són les motiva-

cions d'aquestes diferències imposades quan parlem de víctimes, és a dir, persones a les que se les ha arrebatat la vida de forma violenta. Tots som coneixedors del singular tractament que rep cadascú dels següents casos (sobretot als mitjans de comunicació): víctimes del terrorisme, dones maltractades i morts en accidents laborals. Tenint en compte que en aquestes qüestions l'atzar no existeix, només hem de furgar amb arguments deductius per a obtenir inquietants conclusions a les que probablement ens negarem a arribar.

El PSOE denuncia l'estat del Punt Net

Asseguren que les administracions no deixen omplir d'herbes. L'edil socialista li donen l'ús mediambiental previst i el Ramón Compte, molt crític.

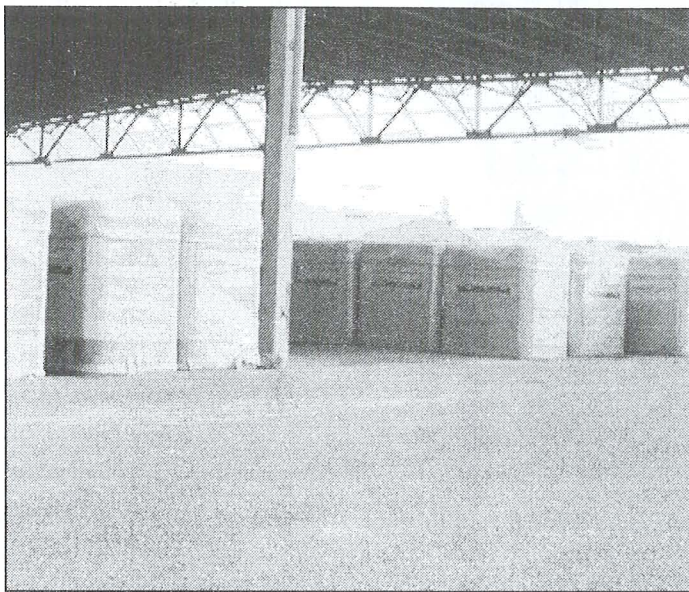
TEXT: jordi maura

FOTO: joancarles adell

L'edil socialista Ramón Compte ha titllat de "vergonyós" l'estat del punt net instal·lat a Benicarló al costat del camp de futbol i magatzem municipal.

Segons el representant socialista "des del mes de juliol es té la llicència d'activitat i es té la zona plena d'herbes i totalment abandonada".

Compte va assegurar que "a pesar d'estar conclòs des de fa més d'un any i mig ni consistori ni Diputació li donen l'ús mediambiental previst", un fet que qualifiquen

de "extrema gravetat", especialment quan "l'alcalde de la població, Jaime Mundo, és el president

del Consorci Zonal de Residus de l'Àrea 01". El regidor socialista va ressaltar que "ja veurem com

ser les apanya amb obres de major envergadura si no pot posar en marxa un simple punt verd en la ciutat que ell presideix".

La ineficient gestió i combustió de tota classe de residus en distints abocadors de la població ha sigut en els últims anys un aspecte periòdicament qüestionat pels dos grups en l'oposició -PSOE i Bloc- que encara no han trobat una solució a pesar de les denúncies i preguntes plenàries.

L'alcalde Jaime Mundo, va apel·lar a les infraestructures futures del Pla Zonal com a solució definitiva als problemes de residus de Benicarló.

Antics Alumnes de La Salle

TEXT: redacció

L'Associació d'Antics Alumnes de La Salle celebra els primers deu anys de la seua publicació 'La Gruta'

El divendres 18 d'octubre a les 21 hores se celebrarà en el saló d'actes de la Llar La Salle el primer dels actes dedicats a commemorar l'edició del número 25 de La Gruta, el butlletí d'informació sobre les activitats que realitza l'Associació d'Antics Alumnes

de Benicarló. Durant els últims deu anys tots els socis han rebut en els seus domicilis esta publicació, que arreplega els principals actes realitzats a l'associació, igual que les principals previsions per als pròxims mesos.

La celebració del divendres servirà per a presentar oficialment l'edició número 25, que per primera vegada incorpora el color en algunes de les seues pàgines i continua amb les millors

en el disseny que es van posar en marxa en els últims butlletins. Els tres encarregats d'elaborar la publicació durant estos deu anys, Manuel Sorlí Torres, José Manuel Àvila Bosch i Benjamí Martí Esbrí, explicaran el procés de creació de La Gruta i la seua evolució al llarg de tot este temps, que l'han convertit en una de els principals senyes d'identitat de l'associació de Benicarló en tot el món.

L'acte del divendres suposa una de les primeres cites que els Antics Alumnes de La Salle realitzen en el present curs. En el calendari d'activitats de l'últim trimestre de l'any destaca, el diumenge 20 d'octubre, un viatge a Terol; a més d'una marxa de senderisme al Montsià, una conferència sobre el canvi climàtic i la tradicional jornada lal·liana, que enguany tindrà lloc el diumenge 1 de desembre.

<http://www.taronjadigital.com>

notícies
humor - juegos
actualidad - chat
informática - foro
guia comercial - etc...

TaronjaDigital.com

Revista digital independent de La Plana al Montsià

Pablo Anglés guanya el VIII Concurs Nacional de Composició

TEXT: redacció

FOTO: laveu

La final del VIII Concurs Nacional de Música Festera es va realitzar el passat 6 d'octubre a la Sala de Concerts "Aixarà" de aquesta ciutat alacantina. La Banda de Música "La Primitiva" de l'Associació d'Amics de la Música de Callosa d'En Sarrià va interpretar un selecte programa de música festera on s'inclouïa les tres obres finalistes del concurs convocat per l'Associació de Moros i Cristians de la localitat i patrocinat per la CAM. El jurat estava integrat per prestigiosos compositors del gènere: Ramón García Soler, Rafael Mullor Grau i Daniel

Ferrero Silvage i el seu veredict va ser unànime, proclamant de les tres marxes cristianes seleccionades per la final del total de les presentades al certamen l'obra que amb el lema "Llebeig" i amb el títol

definitiu de "Conqueridors" va compondre Pablo Anglés Galindo. Una vegada llegit el veredict i atorgats els guardons respectius, el director de la Banda "La Primitiva", Rafael M. Garrigós va cedir la batuta a

Pablo Anglés per tal de dirigir l'obra guanyadora, acollida pel públic que omplia totalment la sala amb forts aplaudiments.

Aquest important reconeixement se suma altres aconseguits pel compositor benicarlando (Premi d'Honor de Composició del Conservatori Superior de Saragossa, Menció d'Honor de Contrapunt i Fuga del Conservatori Superior de València, V Concurs de Composició per Banda de Música "Rafael Rodríguez Alberti" de la Diputació d'Alacant, Primer Premi II Concurs Nacional de Composició d'Altea...) confirmant la trajectòria compositiva ascendent del també director de l'Associació Musical "Ciutat de Benicarló".

Una pluja intensa causa problemes

TEXT: jordimauro

FOTO: joancarlesadell

Una forta tempesta acompanyada d'aparell elèctric va afectar dijous passat al litoral del Maestrat. A les 15 hores la pluja es va intensificar fins al punt que va quedar durant uns minuts tallada la circulació entre Benicarló i Peníscola per la Ratlla del Terme que va tornar a omplir-se d'aigua en la zona baixa del barranc fins a arribar a l'alçada de quasi un metre. Tot i la complicada circulació, no va ser necessari tallar el vial. A Benicarló diverses tapes del clavegueram de la part baixa de la població van

esclatar i una d'elles fins i tot es va partir, deixant una perillosa bretxa de més d'un metre de longitud que va obligar a tallar la circulació en un sentit. Així mateix la Brigada municipal es va esforçar a arregar els nombrosos fragments de material d'obra i pedres que van quedar escampades per la zona del Passeig Marítim. En algunes partides del poble l'aigua va caure en forma de fina pedra i fins i tot va fer malbé alguns cultius com enciams.

Els trons van fer botar les alarmes de diverses oficines bancàries del carrer Joan Carles I, així com de diversos comerços. Diver-

sos camps van quedar completament negats i el subministrament elèctric va fallar durant uns minuts i en

altres es va donar una pujada de tensió que va cremar diversos aparells a una gran zona.

Dia de reflexió

Diumenge: San Jorge

Diumenge passat el CDB no va jugar. Com vosté ja sap, el partit davant el Foios es va verificar dimecres dia nou d'octubre amb el resultat conegut i publicat, sense anar més lluny, a aquestes mateixes pàgines ara fa set dies.

TEXT: rodolfo **serrano**

paco **delcastillo**

Em semblaria un sarcasme i una manca d'educació per la meua part, començar a contar-li les incidències d'aquest funest partit, més tenint en compte que en veure la llum aquestes línies el factor temps haurà fet que l'esdeveniment en qüestió siga més apropiat per a una secció d'efemèrides que no per a una de notícies. Aquest és un dels detalls que em distingeix i deixa al descobert la meua honradesa, no exempta d'honorabilitat, que no és més que el complement perfecte d'una contrastada solvència que esdevé blanc perfecte de totes les mofes, ludibris i escarnis dels meus parents i amics. Hom es pot preguntar, lícita però enèrgicament, quin serà el tema que escometré aquesta setmana donada l'absència de partit a comentar. Havia pensat a fer-li una entrevista a l'entrenador del CDB, però afortunadament la meua natural mandra va ser un obstacle insalvable que va fer del tot impossible la realització d'aquest cara a cara. Dic afortunadament perquè dilluns passat el meu amic Segarra, dins el seu programa esportiu dels dilluns a CsnTv (help!), va sotmetre el senyor López Heredia a un severíssim examen que haguera deixat el meu treball

periodístic a l'alçada dels programes de màxima audiència de canal nou. També havia pensat a parlar de l'amo esclavitzador que, no cal dir-ho, no ha vist motiu justificat per a donar-me una setmana de vacances tècniques tot i no haver assumpte de què parlar. **"Ja t'ho faràs"** -em va etzibar mentre es furgava les dents amb un furgadents marca "El aeroplano" a l'extrem del qual penjava un tros d'entrecot que havia trobat entre quixal i quixal després d'un acuradíssim exercici de cirurgia estomatològica- **"dimecres al matí vull el suport informàtic sense efugi ni subterfugi. Bon dia"**. Com que me'n vaig adonar que aquesta història de l'amo explotador està massa gastada (encara que de plena i absoluta actualitat), em vaig decidir a veure les televisions localocomarcals que ens envolten per tal de buscar la meua Cal·líope particular. I va arribar. Allà vaig veure la parròquia de Sant Bartomeu, autèntic gresol de totes les virtuts pàtries. Només faltava el nostre president Aznar amb la seua bandera de tres-cents metres quadrats al capdavant. Representants de les autoritats religioses, civils i militars de la plaça, ufanoses senyoretetes lluint els diferents vestits regionals que representaven **"la unidad de los hombres y las tierras de España"**, una

celebració litúrgica en honor de la patrona comuna i un **"día de la Raza"** inoblidable. També vaig veure un xicot jove, que habitualment parla en valencià, però que quan parla en nom dels aragonesos ho fa en castellà. I així vaig passar el temps.

Haurà de reconèixer, estimat lector, que això que he fet avui té un cert mèrit. Pense que Mario Moreno "Cantinflas" era un expert a parlar i parlar i no dir res, jo no sóc més que un maldestre aprenent que mai no arribaré enlloc.

Diumenge vinent el CDB s'enfrontarà, tal i com li vaig apuntar, al poderós San Jorge. Serà de vore. M'han dit que Tonín, mister jordià, està expulsat i, per tant, haurà de dirigir el seu equip des de la grada. M'imagino, vaja, ho veig i ho sento, la ingent quantitat d'improperis i atinats comentaris que haurà d'escollir aquest senyor des de les diferents llotges properes a la banqueta dels visitants. Molta paciència s'haurà de tindre amb aquest home que va estar a punt de firmar pel Benicarló però que se'n va haver d'anar perquè, diuen, ens malparlava per allà Castelló i perquè, també diuen, la directiva no el va deixar maniobrar amb el tema dels fitxatges.

Acabaré complint la meua promesa de la setmana passada. El juvenil va derrotar el

Atletisme

Participació dels atletes del Club de Atletisme Carns Ros el passat cap de setmana (12-13 d'octubre). Resultats més destacats

CURSA D'ALCANAR

Prebenjamín

1r Pol Nolla

Benjamín

1ª Jessica Lores

1r Francisco Ferrer

Alevín

1r Iñaki Giner

Infantil

1ª Isabel Fabregat

1r Fran Sastre

VIII MILLA URBANA

Benjamín

1ª Beatriz Ferrando

1ª COPA D'EMPRESSES

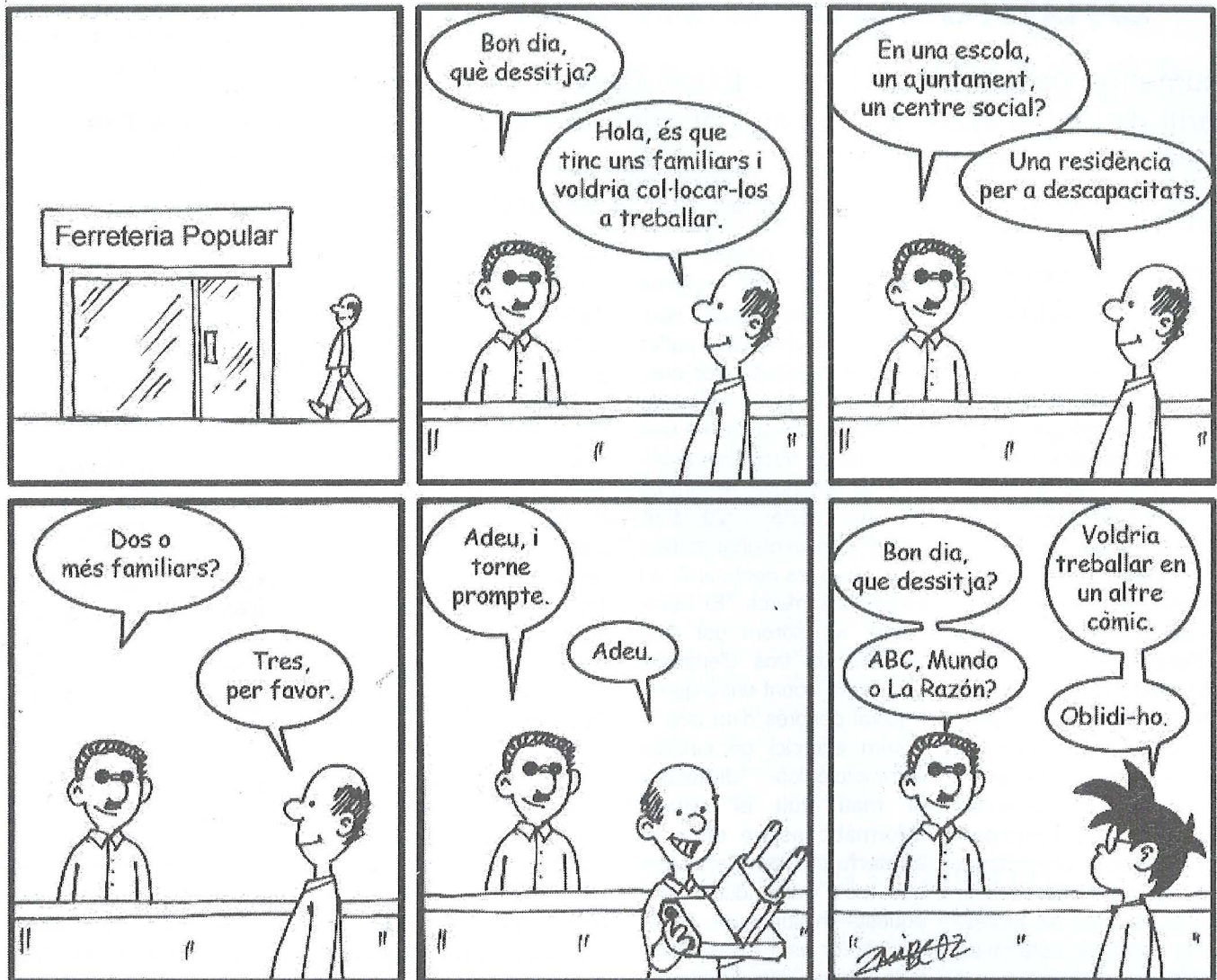
Domingo Bayarri va realitzar un temps de 2'36" (103 de la general). Julio Sánchez va acabar amb 2'39" (114 de la general).

CROSS ZARAGOZA

Jesús Manero, segon.

San Pedro per 1 a 0 i a hores d'ara és el líder de la categoria. Els entesos de futbol locals diuen que hi ha xiquetells en el conjunt de López López que són millors que alguns dels homes que estan al primer equip. El debat sembla obert: aquests joves han de reforçar el primer equip o han de continuar amb el juvenil? Quina és la tasca del juvenil? Té el CDB assegurat que aquestes promeses aniran al primer equip o ens passarà com altres vegades que se n'aprofitaran diferents conjunts de la comarca? Què li passa a la nostra cantera que el Benihort i el juvenil sempre ho guanyen tot i amb l'equip de Preferent anem pel món amb més pena que glòria?

EL CÒMIC DE XAVIER BURRIEL/ La ferreteria dels favors

laveudebenicarlo@eresMas.com
E-MAIL DE CONTACTE